

POVESTE CU TRANDAFIRI ALBAȘTRI

Petcu Abdulea

- Ia **zi**
Cine, zi de **zi**,
Ne va spune **nouă**
O poveste **nouă**?
-Nu una, ci **nouă**
V-aș tot spune vouă.
-Dar tot cu un „moș
Care avea un cocoș,,?
-Sau cu o moașă
Care avea o cocoașă?
-Copiii, adică **noi**,
Vrem povești moderne, **noi**,
Cu mere de aur, care să **cadă**,
De pe ecranele 3D,
Cu un click, direct în **cadă**.
-Eu sunt doar un **puști**,
Dar aș vrea povești cu tunuri și **puști**,
Fiindcă-mi plac armele, în **general**,
Chiar vreau să ajung
Un mare **general**.
-Povești cu mutați, zombi și **muște**,
Care să latre și să **muște**!
-Iar eu printre ei să **circul**
Ca un dresor neînfricat,
Cum am văzut la **circul**
De **stat**,
Unde am **stat**.
Chiar pe prima **bancă**,
Cu unchiul meu, director de **bancă**.

-Aveți dreptate, dragii **mei**,
Povești sunt multe, ca boabele de **mei**,
Iar eu vă spun câte una
De fiecare **dată**
De două- trei ori, nu doar **o dată**.
De exemplu: A fost **odată**
Ca niciodată,
Au fost trei prinți
Trimiși de părinți
Să se însoare
Cu o prințesă ca o floare,
Fata împăratului **Dor**,
Bătrân, pe care toate îl **dor**,
Dar încă măreț, nu pot să **neg**,
Deși are riduri pe față și-un **neg**.
În loc de dinți, are o **placă**,
Pe care dintre ei o să-l **placă**?
Primul prinț în fața lui **vine**,
Îi fierbe sângele-n **vine**,
Cât e de viteaz, se **teme**
Ca un școlar prins fără **teme**.
De emoție poate să **moară**,
Gura îi merge ca o **moară**:
-Sunt îndrăgostit de fiica ta, Dor Împărat,
Sufăr tare, în somn **gem**,
De două zile n-am mâncat
Decât un sendviș cu **gem**.
Împărate, **mărite**,
Prințesa doar cu mine vrea să se **mărite**,
Mi-a trimis din Paris,
Unde-a fost aleasă Miss,
Un răspuns **net**
Pe **Net**.
Al doilea prinț, mai lăudăros,
Cuvântă cum vedeți mai jos:
-Împărate, eu mă **jur**
Că la nuntă
Îi invit pe toți din **jur**:
Împărați și prinți, pe **papă**,
Pe Flămânzilă, ce **papă**,
Dacă la masă-l **pui**,
Zece **pui**,

Zece crape și un **somn**,
Mănâncă și-n **somn**.
La nuntă peștii-o să-i **frig**
Nu la foc, ci la **frig**,
Un fel de microunde **noi**,
Inventate de **noi**.
Poate-o să te **mire**,
Fac orice să ajung **mire**,
Mă lupt chiar cu zmei și **lei**,
Scot din bancă dolari, **lei**.
Maiestate, nu-ți **cer**
Stelele de pe **cer**...
-Știu ce-mi ceri, **dar**...

Al treilea prinț:

-Eu i-am adus fetei un **dar**,
Trandafiri albaștri, o **mie**,
Îi vor plăcea, că-mi plac și **mie**,
I-am inventat eu, cu doi **veri**,
Acum câteva **veri**.
Și au petale dulci
Ca niște jeleuri,
Nu conțin E-uri,
Sunt flori bio, veșnic **vii**,
Din țara mea cu pomi și **vii**,
Cheamă-ți fata și să **vii**
Cu ea să-i vedeți și **voi**,
Doar atâta lucru **voi**,
Iar fiica ta, ca o **stea**,
Printre trandafiri să **stea**.

-Veste mare îmi e **dată**,
Trandafiri albaștri, iată,
N-am văzut, e prima **dată**.
Să nu mă **minți**,
Că-mi ies din **minți**.
Glumă să nu-ți **pară**,
Mă fac foc și **pară**,
Mai sunt fără cap doi **pari**,
Dar tu de ispravă-mi **pari**,
Ție-ți dau a fetei **mână**
Și-acum ia calul și **mână**,
Fiindcă-n mai puțin de-o **lună**
Soarele și mândra **Lună**

Vă **cunună**.
Ia verighete și-o **cunună**,
Rochie și botine **fine**
Pentru mireasă, în **fine**,
Știi că e cam răsfățată,
Tot haine de firmă **poartă**,
Chiar de iese pân'la **poartă**.
Apoi nașii o să-ți **ceară**
Lumânări scumpe de **ceară**.

L-au lăsat pe împărat
Și-au plecat...
Doi prinți s-au cam supărat...
Aleargă caii: **tac! tac!**
Parcă îi aud și...**tac**.

-Nu spuneți povestea până la **capăt**?
-Eu vreau rețeta ei s-o **capăt!**
-V-a plăcut, **da?**
Iată rețeta, v-o pot **da**:
Din cărți, din dicționare,
Din multele cuvinte cu **care**
Poți să umpli **care**,
Aleg unele și le **toc**,
Toc! Toc!
Cu pantofii mei cu **toc**,
Apoi iau un **toc** (de scris)
Sau un pix,
Să nu dau chix,
Și scriu pe loc așa:
Am încălecat pe-o șa...
Și v-am spus povestea așa.

Cuvintele acestea fermecate
Cu care se termină versurile (aproape toate),
Să fie clar pentru întreaga școlărimă:
În gramatică se numesc OMONIME.
Deci, pentru cine nu știe,
Deși află chiar din poezie,
Omonimele sunt niște cuvinte
Care seamănă perfect,
Adică au același aspect,

Dar, bineînțeles,
După cum deja s-a înțeles,
Când e vorba de sens, fiecare,
Chiar dacă are aceeași înfățișare,
Înseamnă altceva.
De exemplu, cuvântul **nea**,
Când spui *nea Ion* sau *nea Ene*,
Nea înseamnă nene.
Iar când zici *cad fulgi de nea pe stradă*,
Nea înseamnă zăpadă.